

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **Ing. P.Š. - P., S.P.**, IČO: X., **o schválení konečnej správy, o speňažení konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty**, o odvolaní konkurzného veriteľa S., a. s., C.B., IČO: X. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. októbra 2011, č. k. 5K/7/2003-339, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 18. októbra 2011, č. k. 5K/7/2003-339 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, doručení 29. júla 2011, tak ako ju predložil správca konkurznej podstaty.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty JUDr. R.M., PhD. (ustanovený do funkcie nového správcu konkurznej podstaty uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5K/7/2003-258 zo dňa 12.05.2009) predložil 29. júla 2011 súdu konečnú správu o speňažení a správe majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu (ďalej len „konečná správa“). Konečná správa bola od 8. augusta 2011 vyvesená na úradnej tabuli súdu do 24. augusta 2011 a úpadca i veritelia boli o tom upovedomení s poučením, že do 15 dní môžu podať proti nej námietky.

Proti konečnej správe podal dňa 24. augusta 2011 námietky konkurzný veriteľ č. 1+6+9+12+18 - S., a. s., C.B., IČO: X. (ďalej len „S., a. s.“), ktorý v písomných dôvodoch svojich námietok namietal výšku príjmov s tým, že príjmová časť neobsahuje položku

bankové úroky a úrok z omeškania, ako aj príjmy zo speňaženia. Ďalej namietal sumu 83 510,85 eur, ktorá mala byť vyplatená manželke úpadcu z titulu vyporiadania BSM na základe rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 14C/13/2005, pretože k uvedenému vyplateniu došlo neoprávnene, pretože nehnuteľnosti speňažené prostredníctvom dražby v exekúcii boli zaťažené záložnými právami. Spochybnil aj výšku odmeny a zároveň uviedol aj spôsoby, akými mala byť vypočítaná odmena. Prvým spôsobom bolo vypočítanie odmeny v zmysle platnej vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov v prípade, že sa súd nestotožní s názorom neoprávneného vyplatenia sumy vo výške 83 510,85 eur z titulu vyporiadania BSM manželke úpadcu a druhým spôsobom bol výpočet odmeny v zmysle platnej vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov v prípade, že sa súd stotožní s názorom neoprávneného vyplatenia sumy vo výške 83 510,85 eur z titulu vyporiadania BSM manželke úpadcu. Ďalej namietal výdavky konkurzu, ktoré považoval v konečnej správe za nepreskúmateľné a žiadal, aby ku všetkým položkám bol podrobný rozpis s preukázaním výšky vyfakturovaných súm. Navrhol, aby správca konkurznej podstaty preukázal archiváciu dokladov, vrátane správy registratúry, účtovné a ekonomické služby a trovy exekúcie. Vytýkal aj tú skutočnosť, že o návrhu správcu konkurznej podstaty zo dňa 22. júla 2011 o vylúčení veci z konkurznej podstaty nebolo rozhodnuté. Navrhol, aby súd pri rozhodovaní prihliadol na ich námietky a v prípade, ak správca konkurznej podstaty zotrvá na predloženej konečnej správe, žiadal, aby ju neschválil.

Správca konkurznej podstaty v písomnom vyjadrení k námietkam, ako aj na pojednávaní, uviedol, že čo sa týka otázky vyporiadania BSM, nemal inú možnosť, len rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o vyporiadaní BSM.

Odmenu si vypočítal podľa § 7 vyhlášky č. 389/2001 Z. z. a vzhľadom na to, že až novela vyhlášky č. 292/2005 Z. z., účinná od 1. júla 2005, priniesla povinnosť odpočítavať od základu pre výpočet odmeny pohľadávky proti podstate. Takúto povinnosť nemal, v opačnom prípade by nemal žiadny nárok na odmenu. Poukázal na to, že do príjmovej časti konkurznej podstaty nepatrili žiadne úroky, pretože nemal zriadený nijaký účet v banke a do konkurznej podstaty bol výtťažok z dražby získaný až v júli 2011, teda v čase podania konečnej správy.

K nákladom, týkajúcich sa archivácie dokladov, vrátane správy registratúry a účtovných a ekonomických služieb uviedol, že uskutočnil výberové konania na základe ekonomických kritérií a vybral si archívára s najnižšou ponukou a obdobne to bolo aj s účtovnými a ekonomickými službami, ktoré zabezpečuje tá istá firma, čo bolo výhodné

z výdavkovej časti. Účtovná firma bola povinná zrekonštruovať účtovníctvo od roku 1992 až do vyhlásenia konkurzu a v tejto položke sú zahrnuté aj budúce nutné výdavky, týkajúce sa ukončenia konkurzu a uzavretia účtovných kníh.

Na záver uviedol, že súdny exekútor si prihlásil úňho ako správcu konkurznej podstaty svoju pohľadávku postupom podľa § 31 ods. 5 ZKV, ktorá bola oprávnená, a preto ju priznal ako zistenú. Vzhľadom na to, že ide o pohľadávku proti podstate, táto sa nemôže nachádzať v spise.

Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti úpadcu a veriteľa - namietateľa za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 101 ods. 2 O. s. p.

V odôvodnení rozhodnutia súd uvádza, že jediným príjmom správcu konkurznej podstaty je výtťažok z exekúcie vo výške 171 473,44 eur, ktorý predstavoval výtťažok z exekúcie nehnuteľností úpadcu zapísaných na Správe katastra S. v katastrálnom území S. na LV č. X.. Žiadne hnuťel'né veci úpadcu v hodnote 37 073,95 eur sa v konkurznej podstate nenachádzali a ich uvedenie v rozsudku Okresného súdu Košice I, č. k. 14C 13/2005-120 z 5. septembra 2006 o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo zrejme iba z dôvodu ich účtovnej, resp. formálnej evidencie úpadcom. Rovnako do konkurznej podstaty nepatřili žiadne bankové úroky, resp. úroky z omeškania, keďže úpadca nemal zriadený žiaden účet v banke a do konkurznej podstaty bol výtťažok z dražby získaný až v júli 2011, teda v čase podania konečnej správy.

Za týchto okolností správne postupoval správca konkurznej podstaty, pokiaľ tento príjem ako jediný uviedol v príjmovej časti. Čo sa týka samotných úrokov z tohto príjmu, k podaniu konečnej správy neboli k dispozícii vzhľadom na to, že konečná správa bola podaná bezprostredne po tom, čo správcovi nabehli peniaze na účet. V tejto súvislosti súd poukázal na bežnú prax v konkurzných konaniach, spočívajúcu v tom, že v prípade ďalšieho príjmu do konkurznej podstaty je možné tieto rozvrhnúť rozvrhovým uznesením (§ 30 ZKV), resp. novým rozvrhovým uznesením, ktorý nie je na ujmu konkurzných veriteľov.

Súd sa nestotožnil s námietkou namietateľa, spočívajúcou v neoprávnenej úhrade nároku manželky úpadcu z titulu BSM. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k. 14C/13/2005-120 zo dňa 5. septembra 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. novembra 2006. Tento rozsudok je právoplatný a vykonateľný, a preto správca konkurznej podstaty správne zaradil túto judikátnu pohľadávku ako pohľadávku proti podstate ako poslednú v poradí podľa § 31 ods. 6 písm. i) ZKV.

Súd v odôvodnení rozhodnutia ďalej uvádza, že namietateľom vytýkaný nedostatok, spočívajúci v tom, že tento nespeňazoval hnuťel'né veci, ktoré mali patriť do konkurznej

podstaty úpadcu, právne vyriešil správca konkurznej podstaty pred pojednávaním, keď zúžil konkurznú podstatu o tento majetok, ako o majetok neexistujúci. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že uvedený hnutelný majetok, i keď bol rozsudkom, č. k. 14C/13/2005-120 o vysporiadaní BSM prikázaný do vlastníctva úpadcu, správca pre jeho neexistenciu ho nezaradil ani dodatočne ako novonadobudnutý majetok do súpisu konkurznej podstaty postupom podľa § 17 ods. 1 ZKV, pretože tento prakticky, ako vyplýva z jeho vyjadrenia, už neexistoval.

Podľa záveru súdu výdavková časť konečnej správy je v súlade s ustanovením § 31 ods. 6 ZKV. Na základe námietok namietateľa súd preskúmal listinné dôkazy, a to Zmluvu o dlhodobom uložení a správe agendy, Zmluvu o účtovných a ekonomických službách s faktúrami a nezistil neprimeranosť výdavkov na tieto náklady proti podstate. Otázka trov, exekúcie bola na pojednávaní správcom konkurznej podstaty objasnená a s týmto právnym hodnotením sa stotožnil aj súd. Ďalší namietaný nedostatok, týkajúci sa absencie rozhodnutia o vylúčení majetku z konkurznej podstaty, bol napravený opatrením, č. k. 5K/7/2003-328 zo dňa 28.09.2011. V tejto súvislosti poukázal súd na to, že Zákon o konkurze a vyrovnaní nemá ustanovenia o čase rozhodnutia o súhlase opatrením s vylúčením vecí z konkurznej podstaty podľa § 27 ods. 12 ZKV a z ustálenej praxe vyplýva, že k tomuto rozhodnutiu by malo najneskôr dôjsť do rozhodnutia o schválení konečnej správy, čo sa aj udialo.

Proti napadnutému uzneseniu podal konkurzný veriteľ S., a. s. odvolanie. Uviedol, že súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že žiadne hnutelné veci úpadcu v hodnote 37 073,95 eur sa v konkurznej podstate nenachádzali a ich uvedenie v rozsudku Okresného súdu Košice I, č. k. 14C/13/2005-120 zo dňa 5. septembra 2006 o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo zrejme iba z dôvodu ich účtovnej, resp. formálnej evidencie úpadcom. Uvedený hnutelný majetok, i keď bol rozsudkom, č. k. 14C/13/2005-120 o vysporiadaní BSM prikázaný do vlastníctva úpadcu, správca pre jeho neexistenciu nezaradil ani dodatočne ako novonadobudnutý majetok do súpisu konkurznej podstaty postupom podľa § 17 ods. 1 ZKV, pretože tento prakticky, ako vyplýva z jeho vyjadrenia, už neexistoval. Odvolateľ poukázal aj na ustanovenia § 26 zákona č. 372/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

Odvolateľ má za to, že správca konkurznej podstaty musel v čase vysporiadania BSM vedieť, že predmetný hnutelný majetok neexistuje, nakoľko zastupoval úpadcu na predmetnom konaní. Zároveň poukázal na skutočnosť, ako je možné, že úpadcovi pripadol do vlastníctva neexistujúci hnutelný majetok. Správca konkurznej podstaty je povinný

vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou. Cieľom konkurzu je dosiahnuť čo najvyššie uspokojenie konkurzných veriteľov.

Odvolateľ ďalej uvádza, že súd sa v odôvodnení uznesenia nestotožňuje s námietkou spočívajúcou v neoprávnenej úhrade nároku manželky úpadcu z titulu BSM a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I, č. k. 14C/13/2005-120 zo dňa 5. septembra 2006. Odvolateľ má za to, že k uvedenému vyplateniu došlo neoprávnene, nakoľko nehnuteľnosti speňažené prostredníctvom dražby v exekúcii boli zaťažené záložnými právami, ktoré zabezpečovali pohľadávky oddelených veriteľov, ktorí si svoj nárok riadne do konkurzného konania prihlásili a ich nárok bol aj správcom uznaný. Na základe uvedeného by podľa názoru odvolateľa mala byť vyplatená čiastka vrátená do konkurznej podstaty a následne by mali byť uspokojené zabezpečené a správcom konkurznej podstaty uznané pohľadávky.

Odvolateľ ďalej uvádza, že v námietkach uviedol, že odmena správcu nie je určená v správnej výške, nakoľko správca konkurznej podstaty neurčil správne základ pre jej výpočet. Odvolateľ poukázal na to, že správca v písomnom vyjadrení k námietkam uviedol, že odmenu si vypočítaval podľa § 7 vyhlášky č. 389/2001 Z. z. a vzhľadom na to, že až novela vyhlášky č. 292/2005 Z. z., účinná od 1. júla 2005, priniesla povinnosť odpočítavať od základu pre výpočet odmeny pohľadávky proti podstate. Odvolateľ uviedol, že podľa ust. § 6 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Základ pre určenie odmeny teda pozostáva z dvoch zložiek, a to zo sumy získanej speňažením konkurznej podstaty a sumy získanej pri výkone funkcie správcu. Pojem speňažovanej podstaty upravuje § 27 ZKV. Speňažením sa v tomto zmysle rozumie premena majetku na peňažné prostriedky.

Odvolateľ uvádza, že keďže v praxi dochádzalo k nesprávnemu výkladu, bola prijatá novela vyhlášky, a to vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 292/2005 Z. z., ktorej cieľom nebola zmena dovtedajšieho spôsobu výpočtu odmeny správcu, ale len spresnenie toho, ako sa tvoria sumy predstavujúce základ pre výpočet odmeny, aby sa zabránilo nesprávnym výkladom. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 292/2005 Z. z. teda len spresňuje druhú zložku základu pre určenie odmeny, keď hovorí, že sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate.

Podľa odvolateľa výška odmeny v zmysle uvedeného má byť vypočítaná nasledovným spôsobom:

a) odmena v zmysle platnej vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov v prípade, že sa súd nestotožní s názorom neoprávneného vyplatenia sumy vo výške 83 510,85 eur z titulu vysporiadania BSM manželke úpadcu

- suma získaná inou činnosťou správcu ako speňažením: 171 473,44 eur

Základ pre výpočet odmeny: 42 035,54 eur [171 473,44 eur - 45 927,05 eur (trovy exekúcie) - 83 510,85 eur (výplata manželke z titulu vysporiadania BSM)]

Odmena: 25 000 + (1 166 x 150) = 25 000 + 174 900 = 199 900 Sk (6 635,46 eur)

Výška odmeny: 6 635,46 eur (199 900 Sk)

b) správny výpočet odmeny v zmysle platnej vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov v prípade, že sa súd stotožní s názorom neoprávneného vyplatenia sumy vo výške 83 510,85 eur z titulu vysporiadania BSM manželke úpadcu

- suma získaná speňažením konkurznej podstaty: 171 473,44 eur

Základ pre výpočet odmeny: 125 546,39 eur [171 473,44 eur - 45 927,05 eur (trovy exekúcie)]

Odmena: 25 000 + (3 682 x 150) = 25 000 + 552 300 = 577 300 Sk (19 162,85 eur)

Výška odmeny: 19 162,85 eur (577 300 Sk)

Odvolateľ na základe uvedeného v odvolaní žiadal, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5K/7/2003-339 zo dňa 18.10.2011 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty úpadcu k odvolaniu konkurzného veriteľa uviedol, že odvolanie spoločnosti S., a. s., ktorá ako jediná z desiatok veriteľov namietala voči konečnej správe a podala odvolanie voči uzneseniu súdu o schválení konečnej správy, pokladá za právne nedôvodné a irelevantné. Správca uvádza, že odvolanie je iba opakovaním irelevantných skutočností uvádzaných v námietkach voči konečnej správe, resp. citovaním znení právnych predpisov a s ktorými sa súd správne vysporiadal.

Správca ďalej uviedol, že skutočne jediným príjmom do konkurznej podstaty bola suma 171 473,44 eur ako dražobná cena nehnuteľností úpadcu, zapísaných na Správe katastra S. v katastrálnom území S. na LV č. X.. Žiadne hnutelné veci úpadcu v hodnote 37 073,95 eur sa v konkurznej podstate nenachádzali a ich uvedenie v rozsudku Okresného súdu Košice

I, č. k. 14C/13/2005-120 z 5. septembra 2006 o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo zrejmé iba z dôvodu ich účtovnej, resp. formálnej evidencie úpadcom, hoci v čase vyhlásenia rozsudku zjavne neexistovali. Správca ďalej uviedol, že ako súčasný piaty správca v čase vysporiadania BSM druhým správcom o neexistencii hnutelných vecí úpadcu ani o celom konkurze Ing. P.Š. - P. vôbec nič nevedel a na rozdiel od klamlivých tvrdení odvolateľa, nezastupoval druhého správcu v konaní o vyporiadaní BSM. Jeho vtedajším advokátom bol JUDr. M.K., ako to priamo vyplýva z rozsudku o vysporiadaní BSM.

Správca vo vyjadrení ďalej uviedol, že vo veci vysporiadania BSM je potrebné riadiť sa právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Košice I, č. k. 14C/13/2005-120 z 5. septembra 2006 a že žiadna suma 83 510,85 eur manželke úpadcu na rozdiel od zavádzajúcich tvrdení veriteľa zatiaľ vyplatená nebola. Táto suma predstavuje časť z peňažnej čiastky, ktorá jej titulom vysporiadania BSM prináleží, a preto musela byť v zmysle § 31 ods. 6 písm. l) ZKV do konečnej správy zahrnutá ešte pred odvolateľom uvádzanými oddelenými veriteľmi.

V časti odmeny SPK správca uvádza, že táto je vypočítaná podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. a v žiadnom prípade sa zo základu pre jej výpočet neodpočítavajú trovy exekúcie či dokonca úhrada manželke titulom vysporiadania BSM, pre takéto odpočítavanie neexistuje ani žiaden právny dôvod. Podľa názoru správcu sa odvolateľ zjavne nesprávne vysporiadal aj s intertemporalitou predmetnej vyhlášky.

Správca vo vyjadrení uvádza, že odvolanie pokladá za právne irelevantné, a preto žiada odvolací súd potvrdiť napadnuté rozhodnutie o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny i výdavkov správcu v konkurze v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie konkurzného veriteľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu odvolateľa nie je možné vyhovieť.

Odvolateľ v zmysle ust. § 29 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov (ďalej len ZKV) podal v zákonom stanovenej lehote námietky voči konečnej správe predloženej správcom konkurznej podstaty JUDr. R.M., ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 8. augusta 2011.

Námietky podané odvolateľom boli prejednané na pojednávaní o konečnej správe dňa 18. októbra 2011.

Odvolaateľ podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým schválil predloženú konečnú správu z týchto dôvodov: 1) výška príjmovej časti - nesúhlasí s tým, že jediným príjmom do konkurznej podstaty je výťažok z exekúcie vo výške 171 473,44 eur a nie sú tam hnutelné veci v účtovnej hodnote 37 073,95 eur.

Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení sa podrobne zaoberal otázkou výšky príjmovej časti v zmysle námietky odvolateľa a odvolací súd považuje jeho závery za vecne správne. Odvolaateľ vôbec nezobral do úvahy stav účtovníctva úpadcu, ktoré bolo potrebné zrekonštruovať od roku 1992. Odvolaateľ ničím nepreukázal, že hnutelné veci v hodnote 37 073,95 eur sa skutočne v majetku úpadcu nachádzali, že nešlo len o fiktívny majetok, ktorý bol formálne zanesený v účtovníctve úpadcu. Poukazuje len na rozhodnutie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 14C/13/2005 z 5. septembra 2006, ktorým bolo vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, pričom do výlučného vlastníctva úpadcu - manžela okrem iného pripadli aj hnutelné veci v celkovej hodnote 37 073,95 eur. Dôvodí, že ak takýto majetok neexistoval, správca konkurznej podstaty o tomto stave musel vedieť a konať. Taktiež sa nestotožňuje s nárokom manželky úpadcu z titulu BSM.

Odvolací súd podrobne preskúmal horeuvedené dôvody uvádzané odvolateľom v odvolaní a konštatoval, že odvolaateľ si vykladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu prvého stupňa - Okresného súdu Košice I z 5. septembra 2006, sp. zn. 14C 13/2005 tak, ako mu to vyhovuje. Na jednej strane žiada príjem do konkurznej podstaty z výťažku hnutelných vecí v účtovnej hodnote 37 073,95 eur (neexistujúcich) a na druhej strane popiera nárok manželky úpadcu v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia na sumu 83 510,85 eur.

Podľa ust. § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa ust. § 159 ods. 2 O. s. p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Teda právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Košice I z 5. septembra 2006, sp. zn. 14C 13/2005 je záväzné ako pre súd, tak aj pre správcu konkurznej podstaty, ale aj pre odvolateľa. Skutočnosť, že úpadcovi na základe tohto rozhodnutia pripadli do vlastníctva hnutelné veci v hodnote 37 073,95 eur neznamená, že tieto hnutelné veci existujú. Ich existenciu nepreukázal ani odvolaateľ a ani správca konkurznej podstaty, keďže Okresný súd Košice I pri schvaľovaní rozdelenia BSM manželov vychádzal z účtovnej evidencie majetku, ktorá sa následne preukázateľne ukázala ako nedostatočná a nepresná.

Odvolací súd nesúhlasí so stanoviskom odvolateľa, že za tento stav je zodpovedný správca konkurznej podstaty. Terajší správca konkurznej podstaty je v poradí piatym

správcom konkurznej podstaty od vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu (4. marca 2003 - prvým bol ustanovený JUDr. P.P., následne Ing. A.CH., potom JUDr. A.H., potom nasledoval JUDr. J.U. a potom JUDr. R.M., PhD.), ktorý nevysporiadaval BSM manželov a ako taký za tento stav nemôže. Musí však rešpektovať predmetné rozhodnutie tak, ako Krajský súd v Košiciach (v danej veci súd prvého stupňa), nemôže však neexistujúci majetok speňažovať.

Preto odvolací súd k námietke odvolateľa k vysporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ako aj výške príjmov do konkurznej podstaty nemohol prihliadnuť ako k dôvodnej námietke a stanovisko prvostupňového súdu považuje za vecne správne.

Za nedôvodné považuje aj tvrdenie odvolateľa o nesprávnom vyúčtovaní odmeny správcu konkurznej podstaty, dôvodiac, že správca konkurznej podstaty neurčil správne základ pre jej výpočet.

Pre posúdenie správnosti vyúčtovanej odmeny správcu konkurznej podstaty je rozhodujúcou okolnosťou, podľa názoru odvolacieho súdu, čas, kedy bol konkurz na majetok úpadcu vyhlásený. Je nesporné, že uznesením Krajského súdu v Košiciach bol dňa 4. marca 2003, č. k. 5K 7/2003-9 vyhlásený konkurz na majetok úpadcu: Ing. P.Š. - P., S.P.S., IČO: X.. V čase vyhlásenia predmetného konkurzu platila vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb. v znení poslednej novely č. 398/2001 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní.

Správca konkurznej podstaty si svoju odmenu vypočítal podľa § 7 vyhlášky č. 389/2001 Z. z.

Odvolateľ však má za to, že správca konkurznej podstaty si mal odmenu vypočítať podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 292/2005 Z. z., ktorou bola novelizovaná vyhláška č. 493/1991 Zb., a to § 6 ods. 3 - keď sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, sa rozumie suma príjmov, ktoré správca získal pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažovaním konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate.

S týmto názorom odvolací súd nesúhlasí z týchto dôvodov: 1) je neprípustné, aby právna norma, za akú treba bezpochyby považovať aj vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR, bola retroaktívna. Názor odvolateľa považuje retroaktivitu za správnu, keď pri stanovovaní odmeny správcu konkurznej podstaty, táto má byť vypočítaná podľa normy - vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 292/2005 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2005, teda po vyhlásení konkurzu a táto vyhláška podstatným spôsobom zmenila v začatom

konkurznom konaní podmienky pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty (základ pre jej výpočet).

2) Vyhláška č. 292/2005 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 493/1991 Zb., nemá prechodné ustanovenia. Právna úprava v prechodných ustanoveniach vychádza zo zásady, že konania, ktoré začali pred účinnosťou novely, sa budú riadiť právnou úpravou v znení novely, pokiaľ prechodné ustanovenie neupravuje inak.

Pretože predmetná vyhláška č. 292/2005 Z. z. nemá prechodné ustanovenie, že konkurzné konanie (výpočet odmeny pre správcu konkurznej podstaty), začaté pred 1. júlom 2005, sa bude riadiť vyhláškou č. 292/2005 Z. z., potom platí zásada, že v konaniach začatých pred 1. júlom 2005, t. j. pred účinnosťou novely, sa budú tieto riadiť právnou úpravou doterajšou, t. j. vyhláškou č. 493/1991 Zb. v znení novely č. 389/2001 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, keďže sa v ňom prvostupňový súd náležite vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľa dostatočným spôsobom, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, 30. apríla 2012

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová